

[Fløtkjær.]

drives, vil jeg dog gerne anholde en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Villemoes om den Terror, der eksisterer. Det maa være en stærkt overdreven Udtalelse, som man kan bruge under Agitationen, men som ikke har med det praktiske Liv i Dag at gøre. Det er rigtigt, at vi er udprægede Organisationsmennesker i Danmark. Det gælder ikke alene Handels- og Kontorfolk og Arbejdere, det gælder alle Grupper af Befolkningen. Jeg er som Købmand blevet tvunget ind i en Organisation, som jeg aldrig kommer i, men det er nu engang noget, Lovgivningen medfører. Jeg skal betale 50 Kr. om Aaret til denne Organisation, som skal varetage visse Interesser. Lægerne er organiserede, ogsaa Rederne og Kulimportørerne er organiserede, det ser man ikke noget uheldigt i. De træffer sammen for paa den bedst mulige Maade at faa ordnet deres Forhold, saa det hele ikke kommer ud i Kaos. At den almindelige, lavere lønnede Arbejder gør det samme, synes jeg ikke skal medføre, at der fra dette Sted upaatalt tales om en Terror, som ikke eksisterer, mig bekendt. At der er en Trang til at være organiseret, at Folk — og det sagde det ærede Medlem Hr. Villemoes man maatte anerkende — forsikrer sig gennem deres Arbejdsløshedskasse, er naturligt og er kun til Gavn for Samfundet, og det har man ogsaa gennem Lovgivningen støttet paa en Række Omraader. Men derfra og til at mene, at der foregaar Terror paa Arbejdspladserne og paa Kontorerne, synes jeg er at gaa et Skridt for vidt. Med det Kendskab, jeg har fra de Gange, jeg har været paa Valutakontoret, tror jeg i alt Fald ikke, at der foregaar større Terror paa det Kontor. Det gjorde Indtryk af at være et forholdsvis roligt Kontor i sin Virkemaade.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Halfdan Hendriksen): Det ærede Medlem Hr. Villemoes var desværre ikke helt tilfreds med min Besvarelse vedrørende Udgifterne i Forbindelse med Administrationen af Vareforsyningsdirektoratet. Det ærede Medlem mente, at jeg gik uden om det af det ærede Medlem stillede Spørgsmaal. Det gjorde jeg ikke, jeg besvarede Spørgsmaalet direkte. Min Besvarelse gik ud paa — jeg vil gerne gentage den her —, at der slet ikke er Tale om, at Importgebyrerne bruges til uvedkommende Formaal. Forholdet er det, at selve Administrationen af Vareforsyningsdirektoratet vil give et meget

betydeligt Underskud i Aar. At dette Underskud opstaar derigennem, at Vareforsyningsdirektoratet har faaet lagt en Række andre Opgaver under sig, erkender jeg, men den egentlige Opgave, den oprindelige Opgave, Vareforsyningsdirektoratet havde, altsaa med Hensyn til Indførselsbevillingerne, denne Opgave kan ikke mere end knap og nap dækkes gennem de Gebyrer, der indgaar i Statskassen for Indførselsbevillingerne, saa at der ingenlunde er Tale om, at disse Gebyrer bruges til uvedkommende Formaal. Staten maa betale for de Udgifter, der falder uden for Ordningen af selve Indførselspørgsmaalet, og det er naturligt og rimeligt, men Importørerne betaler ikke for andet og mere end det, de skal betale for, altsaa de Bevillinger, som de modtager, og ved hvis Modtagelse de erlægger Gebyrer, som de kan faa tilbagebetalt for de 75 pCt.s Vedkommende, hvis Bevillingerne ikke udnyttes.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Fløtkjær i at man ikke kan tale om Terror, i hvert Fald ikke i Forbindelse med Engageringsforholdene inden for Vareforsyningsdirektoratet. Jeg har undersøgt disse Forhold; jeg har for lidt siden gjort Rede for de Oplysninger, jeg gav Kontorchef Wilhelmens allerede for adskillige Dage siden i Direktør Lindgrens Overværelse. Forholdene er, som jeg nævnte. Der er ikke Tale om noget Fagforeningsdiktatur eller Fagforeningstyranni. Enhver kvalificeret Person kan faa Ansættelse under Vareforsyningsdirektoratet, hvis der er Brug for den paagældendes Arbejde. Der tages altsaa først og fremmest saglige Hensyn til den paagældendes Kvalifikationer. Men naturligvis maa man i Vareforsyningsdirektoratet som inden for andre Statsinstitutioner tage Hensyn til den af Statsmyndighederne for nogle Aar siden udfærdigede Cirkulærskrivelse, der gik ud paa, at der skulde tages et vist Hensyn til arbejdsløshedsforsikrede Handels- og Kontormedhjælpere. Denne Bestemmelse praktiseres i Vareforsyningsdirektoratet paa samme Maade, som den praktiseres inden for andre Statsinstitutioner, og det finder jeg ikke der er noget bemærkelsesværdigt ved.

Villemoes: Jeg takker atter for den højtærede Handelsministers Besvarelse af mit Spørgsmaal om Udgifterne til Kontorhold og skal ikke forlænge Debatten, da vi nu skal have Udvalg nedsat. Jeg vil blot vedblivende hævde, at dersom disse Gebyrer gaar ind og f. Eks. benyttes til Ra-